

for at faae gennemført, hvad det er muligt at gennemføre. Det maa det ærede Medlem dog finde ganske naturligt. — Jeg skal i Anledning af de Udtalelser, som ere komne om at hjælpe Landet Øst for Storebelt, tillade mig at minde om, at vi have garanteret de sjællandske Jernbaner. Det maa ikke glemmes, og man maa heller ikke glemme, at der stadig fra Finantsubvalgets Side er tilskyndet til at opkjøbe de sjællandske Jernbaneaktier. Jeg skal altid være villig til at gjøre baade for, hvad her ligger Øst for og Vest for Storebelt, Alt, hvad jeg maa antage er i det Almenes Interesse. Jeg tror forresten ikke, at der er Spor til Skilsmisse i Folket paa begge Sider af Storebelt, eller at der skulde være mindste Fare i saa Henseende. Der er ingen Tvivl om, at vi her ville gjøre, hvad vi antage maa tjene til at udvikle Landets materielle Gøde, Noget, som i høit Grad er nødvendigt i disse vanskelige Tider, og at vi altsaa ogsaa for Samværsmidlerne mellem de forskjellige Landsdele ville gjøre, hvad der kan gjøres. Jeg er imidlertid enig med det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgkreds (Bøjfen) i, at, naar vi nu atter gjenoptage vore Jernbanebygninger, kunne vi ikke nøies med, hvad dette Lovforslag giver; der maa senere komme en Fortættelse, og da vil baade Fynboerne faae den Jernbane, som nu er udfærdigt, og Skive-Glyngørebanelen vil blive bygget. Men nu at ville stemme for Ændringsforslagene, kan efter min Mening ikke Andet end skade de Interesser, som man netop tror at gavne; thi derved udsættes hele Lovforslaget for Fare, og de Bedkommende kunne jo ikke vinde ved, at der slet ikke bliver begyndt paa Jernbanebygning. So længere det skydes ud, jo mindre Udset vilde de have til at faae deres Jernbaner, og det kan aabenbart ikke være i deres Interesse, at der slet Intet bliver gjort. Jeg føler mig forvisset om, at det ikke er de Herrers Mening, at, fordi de Intet faae, ønske de, at ingen Andre skulde faae Noget. Det vilde være en saa besynderlig Stiilling, at det jo aabenbart ikke kan være Meningen. Jeg kan forstaa det ærede Medlem fra Skive, der er imod Herningbanen, og jeg kan forstaa det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgkreds, der overhovedet paa dette Trin er imod Bygningen af Jernbaner, skjøndt jeg ikke billiger deres Standpunkter; men de, der overhovedet ville have Jernbanebygningen begyndt, og at dertil skal komme baade Assensbanen og den fra Skive, kunne umuligt lægge Lovforslaget Hindringer i Veien. Det kan ikke negtes, at efter de Udtalelser, der nu ere fremkomne baade fra den høitærede Indvigningsminister og fra forskjellige af de ærede Talere, er Stiillingen saaledes, at man vil udsætte Lovforslaget for alvorlig Fare ved at vedtage Ændringsforslagene. Det ville ærede Medlemmer let kunne forstaa, det kan jeg ikke ønske at gjøre, navnlig ikke ligeoverfor den Bistand, der er ydet Mid-

jylland fra anden Side, og jeg maa derfor stemme imod Ændringsforslagene. Jeg ønsker at sige dette, for derved at tilkjendegive, at det ikke er min Mening ikke at ønske disse Baner; tværtimod er jeg overbevist om, at de ville komme, hvorledes Fortsættelsen saa bliver. (Afbrydelse). Det ærede Medlem, der er saa utaalmodig, vil kunne sige sig selv, at det da ikke vil kunne nytte Noget, der kan ikke gjøres Noget for de fynske Baner. Det Æneste, vi kunne betvirke ved at optage dem, er at udsætte Loven for Fare.

Høgsbro: Vi høre jo, at der er afsluttet en Overenskomst mellem et Flertal i dette Thing om, at det, der er vedtaget ved 2den Behandling, skal blive Lov og ikke Andet. Jeg gad dog høre, om ogsaa denne Overenskomst strækker sig saa vidt, at Flertallet, hvis det høit Landsting ikke vil tage Lovforslaget, som det foreligger, men ønsker Forandringer deri, da har forpligtet sig til ikke at tage Loven med disse Forandringer. Jeg for min Part kan ikke tro Andet, end at man, hvis Landstinget gjør Forandringer, og Sagen kommer tilbage, vil ogsaa tage Hensyn til det, saa at Loven alligevel vil blive vedtagen. Vi maa jo vide, at to af de Baner, der ere skudte ud af Loven, netop ere de, som Landstinget har sat derind, og at der derimod her er tragt en Bane ind, som Landstinget har skudt ud. Det er meget rimeligt, at det andet Thing ogsaa vil gjøre sine Ønsker gjældende, og jeg kan ikke opgive Haabet om, at det ogsaa vil lykkes at faae et Flertal derfor her i Thinget. Jeg anser Alt, hvad der maatte blive vedtaget i Keiting af Regeringsforslaget med Hensyn til Linierne, for et Fremskridt, og jeg vil stemme derfor, hvis Lovforslaget kommer tilbage dermed, ligesom jeg ogsaa tror, at det vilde være umuligt at danne et Flertal derom her i Thinget. Jeg har udtalt tidligere, at jeg foretrak det oprindelige Regeringsforslag fremfor det nu foreliggende Regeringsforslag, og jeg har ogsaa baade ifor-gaars og i Betænkningen udtalt mig for de Linier, som efter det ere foreslaaede i et foreliggende Ændringsforslag. Om de just ikke ere ganske, som jeg ønsker dem, anser jeg dem dog for langt bedre end for Exempel den vedtagne Faaborg-Ringe Bane. Jeg kan ikke Andet end gjentage det, at der dog er noget høist Besynderligt i at vedtage en Bane, som aabenbart den langt overveiende Del af Befolkningen ikke ønsker, men vrage en Bane, som den langt overveiende Del af Befolkningen ønsker, og som kan blive Staten ligesaa billig. At man har vaft Forhaabninger i Fyn i en lang Række af Aar om en Bane, som man nu paa eengang forkaster, staar i Modstrid til de Grundsetninger, som ærede Medlemmer selv have gjort gjældende med Hensyn til andre Egne af Landet. Jeg har, som sagt, tidligere udtalt mig om de Grunde, der have ledet mig, og jeg kan iøvrigt henholde mig